

Nr 105

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående reglering av priserna på fisk under budgetåret 1955/56 m. m.; given Stockholms slott den 25 februari 1955.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att *dels* antaga härvid fogade förslag till

1) förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m.;

2) förordningen om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur;

3) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.;

dels bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande statsrådet i övrigt hemställt.

GUSTAF ADOLF

Hj. R. Nilson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen begäres bemyndigande att under budgetåret 1955/56 reglera priserna på fisk ävensom importen och exporten av fisk enligt i huvudsak de grunder, som tillämpas under innevarande budgetår.

De nu gällande förordningarna om viss reglering av handeln med fisk, m. m., angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur ävensom angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m., vilkas giltighetstid utgår den 30 juni 1955, föreslås skola förlängas att gälla till den 1 juli 1956.

Förslag
till
Förordning
angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320)
om viss reglering av handeln med fisk, m. m.

Härigenom förordnas, att förordningen den 30 maj 1952 om viss reglering av handeln med fisk, m. m.,¹ vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1955, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1956.

¹ Senaste lydelse se 1953: 373.

Förslag
till
Förordning
om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående
reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur

Härigenom förordnas, att förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur, vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1955, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1956.

Förslag
till
Förordning
om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående
reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.

Härigenom förordnas, att förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m., vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1955, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1956.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 februari 1955.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE.

Efter gemensam beredning med cheferna för finans- och handelsdepartementen anmäler statsrådet Hjalmar Nilson *vissa frågor angående regleringen av priserna på fisk m. m.* samt anför därvid följande.

I. Inledning

I förordningen den 30 maj 1952 (nr 320; ändrad genom förordningen 1953: 373) om viss reglering av handeln med fisk, m. m., vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1955, är bestämmelser meddelade om handelsreglering — grundad på auktorisation av s. k. producentföreningar — och om prisregleringsavgift på fisk. Importen och exporten av fisk och fiskprodukter regleras med stöd av kungörelsen den 14 mars 1947 (nr 82) angående allmänt importförbud samt förordningarna den 5 juni 1953 (nr 372 och 374) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur respektive utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. Enligt sistnämnda förordningar, vilka likaså äger giltighet till och med den 30 juni 1955, fordras i princip tillstånd av statens jordbruksnämnd för import och export av fisk och fiskprodukter.

Genom beslut den 21 maj 1954 bemyndigade Kungl. Maj:t statens jordbruksnämnd att för tiden till och med den 30 juni 1955, i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som angivits i propositionen nr 121 till 1954 års riksdag samt jordbruksutskottets utlåtande 1954: 27, anordna reglering av priserna på fisk samt av importen och exporten av fisk och skaldjur utav vissa slag ävensom förordna om upptagande av prisregleringsavgift å svenskfångad fisk och importfisk enligt 5 och 8 §§ nyssnämnda förordning 1952: 320. I samma beslut föreskrev Kungl. Maj:t att de lån å 500 000, 2 500 000 och 500 000 kronor, som Kungl. Maj:t genom särskilda beslut år 1946 beviljat

de tre s. k. prisregleringsföreningarna, nämligen Ostkustfisk, centralförening u. p. a., Väst kustfisk, förening u. p. a och Sydkustfisk, förening u. p. a., skulle få innehas räntefritt jämväl för tiden den 1 juli 1954—den 30 juni 1955, såvitt gällde lånens halva belopp, samt att lånen till återstående del under samma tid skulle löpa med 3,5 procent ränta. Kungl. Maj:t föreskrev vidare, att kostnaderna för kvalitetskontroll av fisk och fiskprodukter, i den mån de icke kunde täckas av inflytande kontrollavgifter, skulle till ett belopp av högst 50 000 kronor bestridas ur clearingkassan för fisk och fiskprodukter. Slutligen bemyndigade Kungl. Maj:t jordbruksnämnden att för bestridande av kostnaderna under budgetåret 1954/55 för den befattningshavare, som har till uppgift att främja fiskexporten, disponera ett belopp av högst 90 000 kronor, varav 60 000 kronor från reservationsanslaget till Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. och återstoden från nyssnämnda clearingkassa.

I skrivelse, som inkommit till jordbruksdepartementet den 8 februari 1955, har *statens jordbruksnämnd* framlagt förslag till reglering av priserna på fisk under budgetåret 1955/56 m. m. Nämnden har anmält, att den i de frågor, som berörts i skrivelsen, dels haft överläggningar med nämndens råd i fiskregleringsfrågor, dels samrått med *fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök* och *statens priskontrollnämnd*. Fiskeristyrelsen har därvid förklarat sig i sak biträda jordbruksnämndens förslag. Priskontrollnämnden har i särskild skrivelse den 8 februari 1955 uttalat, att den — i avvaktan på resultatet av vissa utredningar på fiskets område — ansett sig kunna lämna utan erinran, att det nuvarande systemet för prisregleringen på fisk upprätthålles jämväl under nästa budgetår i huvudsaklig överensstämmelse med de av jordbruksnämnden angivna riktlinjerna. Priskontrollnämnden har dock för sin del föreslagit, att prisregleringsavgiften för på västkusten och sydkusten ilandförd fisk samt för importfisk och saltad sill från och med den 1 juli 1955 må tills vidare uttagas med högst 3 procent av inköpsvärdet.

Över jordbruksnämndens framställning, såvitt avser fiskexportrepresentanten, har *statskontoret* avgivit yttrande.

I detta sammanhang torde jag få erinra om att jag i propositionen 1954: 121 anmälde, att 1951 års fiskhandelsutredning inkommit med en promemoria angående frågan om fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m. samt om auktorisationssystemet på ostkusten. Promemorian har varit föremål för remissförfarande. Vidare torde jag få erinra om att i direktiven för 1954 års fiskerikutredning ingår att verkställa en översyn även av riktlinjerna för prisregleringen av strömming. Bland annat med hänsyn till sistnämnda omständighet är jag icke beredd att nu taga ställning till fiskhandelsutredningens förslag i ämnet.

II. Reglering av priserna på fisk m. m.

Nuvarande förhållanden

Innebörden av prisregleringen. Prisregleringen innebär i huvudsak att jordbruksnämnden, i samråd med statens priskontrollnämnd, för västkusten och sydkusten efter överläggning med fiskarorganisationerna därstädes fastställer minimipriser på de viktigaste fiskslagen och därigenom möjliggör för fiskarna att utfå lägst dessa priser för, bland annat, den fisk, som säljes till färskkonsumtion inom landet. Den fisk, som vid försäljning ej uppnår de sålunda fastställda minimipriserna (överskottsfisk), övertages av för ändamålet särskilt bildade prisregleringsföreningar, på västkusten föreningen Väst kustfisk och på sydkusten föreningen Sydkustfisk. Denna överskottsfisk exporteras i färskt eller berett skick eller användes inom landet exempelvis för framställning av konserver och fiskmjöl. För verksamheten med omhändertagandet av överskottsfisken erhåller föreningarna av jordbruksnämnden vissa i förväg bestämda statliga bidrag, s. k. pristillägg. Dessa utgår — bortsett från vissa inskränkningar beträffande exporten — i princip med visst belopp per kilogram bevisligen uppkommen överskottsfisk. För överskottsfisken utbetalar prisregleringsförening till fiskaren ett pris, s. k. garantipris, vilket fastställs av föreningen och bestämmes under hänsynstagande till erhållna pristillägg och beräknade försäljningsmöjligheter för överskottsfisken.

Prisregleringen på ostkusten innebär, att jordbruksnämnden till föreningen Ost kustfisk (centralorganisation för de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna på ostkusten) årligen utbetalar vissa statliga medel, s. k. prisutjämningsbidrag. Bidragen möjliggör för föreningen Ost kustfisk att gentemot fiskförsäljningsföreningarna upprätthålla vissa garantipriser för övervägande delen av den strömming, som ej kan avsättas på färskmarknaden inom landet. Prisutjämningsbidrag har i allmänhet fått åtnjutas för färsk eller frusen exportströmming, saltströmming för den inhemska marknaden och strömming, vilken såsom djurföda levereras till pålsdjursfarm. Ett bemyndigande för jordbruksnämnden att utvidga prisregleringen på strömming till foder- och konservströmming har under år 1954 icke tagits i anspråk. Icke heller har nämnden utnyttjat rätten att genomföra prisreglering för torsk på ostkusten norr om Blekinge enligt det på väst- och sydkusten gällande systemet. För strömming, som avsättes på färskmarknaden inom landet (cirka 75 procent av fångsterna), har de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna medgivits rätt att envar inom sitt område fastställa partinoteringar. Prisregleringen på ostkusten är således — till skillnad mot den prisreglering, som upprätthålles på väst- och sydkusten — för närvarande så utformad, att den enskilde fiskaren ej blir tillförsäkrad vare sig ett av staten bestämt lägsta pris för den strömming, som avsättes på färskmarknaden inom landet, eller ett fast pris (garantipris) för strömmingsöverskottet.

Kostnaderna för prisregleringen täckes av prisregleringsavgifter, vilka upptages av förstahandsköpare av fisk m. fl. För svenskfångad fisk utgör avgifterna för närvarande 5 procent av inköpssumman för fisk, som ilandföres på väst- och sydkusten och säljes till minimipris och däröver, samt 4 öre per kilogram för strömming. För importfisk, som i samband med införsel säljes på kommunal fiskauktion, utgör avgiften 5 procent av inköpspriset. Avgiften för annan importfisk utgör för färsk och frusen saltvatensfisk 5 procent av värdet, beräknat enligt tulltaxeförordningen, för islandssill 4,1 öre per kilogram av nettovikten samt för annan beredd importsill 3,6 procent av nyssnämnda värde. Avgiften på importfisk är så avvägd, att den i stort sett motsvarar den avgift, som utgår för svenskfångad fisk.

Prisregleringsföreningarnas behov av rörelsemedel täckes till stor del av de förut omförmälda statslånen. Föreningen Västkustfisk och föreningen Sydkustfisk åtnjuter enligt Kungl. Maj:ts beslut den 9 maj 1947, den 9 juni 1950 och den 21 maj 1954 därutöver rätt att mot av riksgäldskontoret ställda garantier i Sveriges kreditbank aktiebolag respektive riksbanken mot sedvanlig ränta erhålla lån intill 3 000 000 respektive 2 000 000 kronor.

Fångst- och prisutvecklingen m. m. Jordbruksnämnden lämnar i sin skrivelse inledningsvis vissa uppgifter rörande fångst- och prisutvecklingen inom saltsjöfisket, exporten och importen av fisk och fiskprodukter, fiskkonsumtionen inom landet, prisutvecklingen för fiskets förnödenheter, lönsamheten inom fisket samt det ekonomiska resultatet av statens hittillsvarande verksamhet i fråga om prisregleringen av fisk. Vidare lämnas vissa uppgifter angående utvecklingen inom saltsjöfisket av antalet fiskare och fiskebåtar.

Vad först angår *antalet fiskare* framgår av jordbruksnämndens uppgifter, vilka såsom *bilaga 1* torde få bifogas detta protokoll, att totalantalet fiskare vid saltsjöfisket år 1953 utgjorde 20 325, varav 12 454 klassificerades som yrkesfiskare och 7 871 som binäringsfiskare. Av totalantalet yrkesfiskare år 1953 var 54 procent bosatta på västkusten, 17 procent på sydkusten och 29 procent på ostkusten. Även om efter kriget en nära nog fortlöpande minskning skett av antalet yrkesfiskare på de olika kuststräckorna, är dock antalet på västkusten alltjämt något större än under förkrigsåren 1935/39. På ost- och sydkusten har däremot antalet nedgått med 21 respektive 17 procent. Vad angår binäringsfiskarna, som till övervägande delen (år 1953 71 procent) hör hemma på ostkusten, har antalet efter kriget minskat på alla kuststräckorna. I fråga om *fiskeflottan* framhåller nämnden, att sedan förkrigstiden en effektivisering ägt rum, vilken yttrat sig i en mycket stark övergång till motordrivna båtar och till båtar med allt större hästkraftsantal. I förhållande till förkrigsåren 1935/39 har sålunda — enligt en av nämnden uppgjord tablå, vilken såsom *bilaga 2* torde få fogas till detta protokoll — antalet däckade båtar med motor (de viktigaste fiskebåtarna) ökat med 45 procent eller från 2 482 till 3 610 år 1953. I fråga om dessa båtar visar utvecklingen en ökning på ostkusten till båtar med en mo-

torstyrka av 11—90 hästkrafter, på sydkusten till båtar med en motorstyrka av 31—150 hästkrafter och på västkusten till båtar med en motorstyrka överstigande 150 hästkrafter.

I fråga om *fångstutvecklingen* anför jordbruksnämnden, att det svenska havsfiskets avkastning under år 1953 uppgick till cirka 197 miljoner kilogram med ett förstahandsvärde av i runt tal 122 miljoner kronor. För år 1954 kan fångstmängden, enligt hittills för nämnden tillgängliga statistiska uppgifter, beräknas något överstiga nämnda kvantitet och ligga vid omkring 199 miljoner kilogram till ett fångstvärde av omkring 127 miljoner kronor. Fångstutvecklingen sedan förkrigstiden redovisas av nämnden i en särskild tablå, vilken som *bilaga 3* torde få fogas till detta protokoll. I fråga om fisket efter viktigare prisreglerade fiskslag meddelar nämnden, att fångsterna av vintersill på västkusten år 1954 varit av ungefärligen samma storlek som under år 1953. Garnmakrillfisket har under år 1954 varit av något mindre omfattning än under år 1953, medan makrillfisket med trål däremot stigit. Fisket efter fladensill beräknas under det sistförflutna året ha lämnat det för detta fiske hittills bästa fångstresultatet eller cirka 37 000 ton mot omkring 34 000 ton år 1953. På sydkusten har produktionen av sill och torsk år 1954 gått något tillbaka. På ostkusten har strömmingsfisket totalt sett givit ett något bättre fångstresultat än år 1953. Nämnden upplyser vidare, att i fråga om prisreglerade fiskslag har under år 1954 — i likhet med vad fallet var år 1953 — fångsbegränsningar upprätthållits på västkustsill och makrill samt tidvis också på strömming. Även för sill och torsk på sydkusten har under år 1954 tidvis upprätthållits en viss fångstbegränsning.

Till belysande av *fiskprisernas utveckling* har jordbruksnämnden upprättat en tablå över de genomsnittliga fiskarpriserna samt minimipriserna på fisk under tiden juli 1950—september 1954. Priserna i denna tablå, vilken såsom *bilaga 4* torde få bifogas detta protokoll, avser västkustfisk av olika slag, torsk och sill vid sydkusten ävensom partipriserna på strömming i Stockholm, allt kvartalsvis.

Beträffande den prisutveckling, som framgår av tablå, anför jordbruksnämnden, att — bortsett från första kvartalet 1954 — för västkustens vidkommande en fortsatt höjning skett av det genomsnittliga fiskarpriset för all fisk. Prissänkningen under första kvartalet 1954 sammanhänge med att under kvartalet ilandföringen på västkusten av den relativt prisbilliga sillen väsentligt ökade jämfört med samma tid år 1953. Det genomsnittliga priset på västkustsill under år 1954 har eljest legat i nivå med priset år 1953, medan för torsk och makrill i några fall redovisas ganska stora prisavvikelser. Särskilt markant är den prissänkning, som under första kvartalet 1954 ägde rum för makrill och som berodde på de under denna tid jämförelsevis stora trålfångsterna av detta fiskslag. På sydkusten redovisas i flertalet fall höjda priser på sill och torsk. Partiprisnoteringarna på strömming i Stockholm låg under fjärde kvartalet 1953 och första kvartalet 1954 avsevärt över de noteringar, som gällde under motsvarande kvartal

nästföregående år, medan noteringarna under de följande två kvartalen hölls på ungefär samma nivå som år 1953. Samma tendens utmärker partiprisnoteringarna på strömming vid ostkusten i övrigt. Minimipriserna undergick under det gångna året — fränsett sedvanliga säsongmässiga variationer beträffande västkustsillen — ej några förändringar.

Vidare anför jordbruksnämnden, att *exporten av fisk och fiskprodukter* — inklusive den utrikes ilandföringen — under år 1954 beräknas ha uppgått till 91,2 miljoner kilogram till ett värde av 56,2 miljoner kronor, medan motsvarande tal för år 1953 utgjorde 82,2 miljoner kilogram och 49,1 miljoner kronor. Härvid påpekar nämnden, att ilandföringen av fisk i utlandet under år 1954 jämfört med år 1953 har ökat med drygt 3 miljoner kilogram och uppgått till 36 miljoner kilogram. Direktlandningarna i Danmark av s. k. skrapfisk har under år 1954 ökat med 5,4 miljoner kilogram till cirka 7,8 miljoner kilogram. *Importen av fisk och fiskprodukter* har sjunkit mellan åren 1953 och 1954. Den uppgick sålunda till 38,2 miljoner kilogram år 1953 och 36,5 miljoner kilogram år 1954. Värdemässigt har importen emellertid stigit från 58,7 miljoner kronor år 1953 till 65,8 miljoner kronor år 1954. Vad angår färsk och fryst fisk har importen nämnda år ökat från 11,1 till 12,0 miljoner kilogram eller i värde från 20,0 till 25,9 miljoner kronor. I fråga om importens sammansättning har mera betydande förskjutningar skett för vissa fiskvaror. Sålunda har importen av fiskfiléer ökat med 1,6 miljoner kilogram och 4,6 miljoner kronor, av lax och laxöring med 0,2 miljoner kilogram och 1,3 miljoner kronor samt av fiskkonserver med 0,4 miljoner kilogram och 2,5 miljoner kronor. Däremot har importen av sockersaltad sill minskat med 2,8 miljoner kilogram och 2,6 miljoner kronor samt av makrill med 0,4 miljoner kilogram och 0,3 miljoner kronor. Beträffande exporten ävensom importen av fisk och fiskprodukter hänvisar nämnden i övrigt till en inom nämnden upprättad sammanställning, vilken såsom *bilaga 5* fogas till detta protokoll.

I fråga om *konsumtionen inom landet av fisk och fiskprodukter* anför jordbruksnämnden, att denna, efter avdrag för svinn, år 1952 uppgick till totalt 103 miljoner kilogram, medan för år 1953 preliminärt redovisas 109 miljoner kilogram. För år 1954 räknar nämnden uppskattningsvis med en konsumtion av 108 miljoner kilogram. Konsumtionen av färsk och fryst fisk, vilken steg från cirka 68 miljoner kilogram år 1952 till omkring 73 miljoner kilogram år 1953, beräknas år 1954 ha legat på samma nivå som år 1953. Enligt nämnden har marknadsutvecklingen för fisk och fiskprodukter inom landet under år 1954 eljest särskilt utmärkts av den starka ökningen av efterfrågan på såväl färska som framför allt frysta fiskfiléer. I fråga om importen, beredningen och avsättningen av fiskfiléer m. m. anför nämnden i huvudsak följande.

I sin i februari i fjol avlämnade skrivelse angående prisregleringarna på fiskets område under budgetåret 1954/55 konstaterade jordbruksnämnden — med ledning av erfarenheterna under år 1953 — att det inom landet fanns en betydande marknad för frysta fiskfiléer. Under år 1954 beräknas den totala inhemska beredningen av frysta fiskfiléer ha något mer än

fördubblats jämfört med år 1953 och torde ha uppgått till cirka 1 300 ton, varav hälften utgjordes av torskfiléer. Medan beredningen av frysta fiskfiléer år 1953 till övervägande del utgjordes av sydkusttorsk, har under år 1954 i större utsträckning upptagits även tillverkning av filéer av annan fisk. Det starkt stegrade marknadsbehovet av frysta fiskfiléer har emellertid på grund av den begränsade beredningskapaciteten och bristande kontinuerliga tillgången på lämplig råvara icke kunnat tillgodoses genom inhemsk tillverkning. Under det gångna året har därför behov förelegat av en väsentligt ökad import av dessa varor. Importen av färska och frysta fiskfiléer, vilken under åren 1952 och 1953 uppgick till 541 respektive 1 044 ton, har år 1954 stigit till 2 612 ton. Av sistnämnda kvantitet har två tredjedelar eller 1 748 ton utgjorts av frysta filéer. För tidigare år saknas möjlighet att med ledning av tullstatistiken särskilja importen av färska och frysta filéer. Enligt nämndens beräkningar har emellertid före år 1954 importen av färska filéer dominerat och kan för år 1953 uppskattas till omkring 60 procent av den sammanlagda filéimporten. Importen av frysta filéer under år 1954 har i huvudsak utgjorts av rödspätta, torsk, uer (kungs-fisk) och kolja. Utvecklingen av den industriella beredningen av frysta fiskprodukter har medfört, att under år 1954 en viss import skett också av frysta fiskrätter, såsom fiskbullar, fiskfärs och s. k. fish sticks (ur filéblock sågade, likformiga bitar av fiskkött, vanligen stekta eller enbart panerade). Man torde enligt nämnden kunna förutsätta, att denna utveckling i fortsättningen kommer att få en allt större betydelse.

Beredningen av frysta torskfiléer på sydkusten har under år 1954 liksom tidigare främjats genom att föreningen Sydkustfisk till beredare utbetalat bidrag till kostnaderna för fryshuslagring av dylika filéer, avsedda för försäljning inom landet. Bidragen har i sin helhet bekostats av prisregleringsmedel. För att underlätta igångsättandet av en försökstillverkning av frysta makrillfiléer har under det gångna året bidrag av regleringsmedel utgått även för fryshuslagring av makrillfiléer, som framställts under den egentliga makrillfiskeåsonen. Kapaciteten för beredning av filéer inom landet utvidgas successivt i fråga om såväl beredningslokaler som maskinell utrustning.

Efter hand som försöken att fryshuslagra feta fiskslag (makrill, strömming och sill) förbättras, kan man enligt nämnden räkna med en inhemsk beredning av dessa fiskslag i betydande omfattning. Man torde sålunda kunna utgå från att redan under år 1955 icke oväsentliga kvantiteter av dylika fiskslag kommer att beredas till filéer för inhemsk konsumtion. Fryshuslagring av feta fiskslag kommer att på längre sikt få stor betydelse för fiskarna, då den övervägande delen av fisköverskotten består av sådana fiskslag. Beredningen av frysta filéer, särskilt filéer av feta fiskslag, kan enligt nämndens mening sedermera komma att aktualisera frågan om en utbyggnad av den obligatoriska kvalitetskontrollen på fisk att omfatta även dylika filéer, avsedda för försäljning på den inhemska marknaden.

Beträffande *prisutvecklingen för fiskets förnödenheter* framhåller jordbruksnämnden, att under det senaste året skett endast obetydliga förändringar. Priset på 45-kilos fisklådor, som för ett år sedan uppgick till 2 kronor 50 öre per styck, är sålunda nu 2 kronor 60 öre. Motorbrännoljan betingar nu ett pris (i 0-zon) av 21,5 öre per liter mot 22 öre per liter vid samma tidpunkt år 1954. De genomsnittliga priserna på fiskredskap år 1954 var något lägre än motsvarande priser år 1953. Prisutvecklingen på viktigare förnö-

denheter inom fisket redovisas av nämnden i en särskild tablå, vilken såsom *bilaga 6* torde få fogas till detta protokoll.

Jordbruksnämnden anför vidare, att *lönsamhetsutvecklingen inom fisket* även under år 1954 varit föremål för undersökningar. Sålunda har statistiska centralbyrån gjort sammanställningar av visst självdeklarationsmaterial för att belysa inkomst- och kostnadsutvecklingen inom fisket. Sammanställningarna, som avser förhållandena år 1952, ger vid handen, att jämfört med år 1951 den taxerade nettointäkten för fiskarna genomsnittligt ökat, särskilt inom båtlagsfisket på västkusten. Båtlagens totala kostnader i procent av bruttointäkten visar en viss minskning. I sin redogörelse för deklara-tionsundersökningarna framhåller statistiska centralbyrån, att — bortsett från att mindre kompletteringar företagits — materialet för undersökningarna avser samma yrkesfiskare, som utvalts att ingå i tidigare undersökningar. I anslutning härtill meddelas, att centralbyrån vid innevarande års undersökning kommer att använda ett aktuellt, på modern samplingmetodik grundat urval av yrkesfiskare, vilket i fortsättningen skall ligga till grund för undersökningar av detta slag, samt att centralbyrån även i övrigt — i samråd med berörda ämbetsverk och institutioner — avser att ompröva metoderna vid dessa undersökningar. Inom Svenska västkustfiskarnas centralförbund har man även under sistlidna år företagit vissa preliminära undersökningar av fladensillfiskets lönsamhet. Av det undersökningsmaterial, som delgivits nämnden, synes framgå, att fladensillfisket under år 1953 givit något bättre utbyte än under år 1952. Under år 1954 har vidare, i anslutning till den under året genomförda prisregleringen på svenskfångad islandssill, inom nämnden verkställts viss utredning av islandssillfiskets lönsamhet år 1953. Slutligen har en av nämnden särskilt förordnad utredningsman under år 1954 påbörjat vissa undersökningar i syfte att klarlägga dels det ekonomiska utbytet för de enskilda fiskarna vid försäljningen av strömmingsöverskottet på ostkusten, dels de möjligheter, som kan föreligga att förbättra fiskarnas ekonomiska utbyte av strömmingsfisket.

Vad slutligen angår *det ekonomiska resultatet av statens hittillsvarande verksamhet i fråga om prisregleringen av fisk* återoppar jordbruksnämnden en inom denna upprättad tablå, vilken som *bilaga 7* torde få bifogas statsrådsprotokollet. Tablåen utvisar, bland annat, att å prisregleringsverksamheten per den 1 januari 1955 föreligger en behållning av drygt 8,3 miljoner kronor, medan behållningen ett år tidigare utgjorde cirka 6 miljoner kronor. Under år 1954 har i regleringsavgifter influtit omkring 4,66 miljoner kronor, varav drygt 1,32 miljoner kronor utgöres av importregleringsavgifter. Av tablåen framgår vidare, att för väst- och sydkustens prisregleringsområden summan av de inom respektive områden efter systemets införande influtna regleringsavgifterna överstiger utgifterna vid årsskiftet i form av pristillägg m. m. med omkring 1,49 respektive 1,17 miljoner kronor, medan för strömmingsregleringen på ostkusten underskottet från årsskiftet 1953/1954 ökat med nära 0,30 miljoner kronor och nu utgör drygt 1,68 miljoner kronor.

De tre prisregleringsföreningarnas egen ekonomiska ställning betecknas av jordbruksnämnden såsom tillfredsställande. Föreningen Väst kustfisk övertog år 1954 enligt preliminära siffror omkring 34,1 miljoner kilogram fisk (därav cirka 30 miljoner kilogram sill) för cirka 11,5 miljoner kronor, medan föreningen Sydkustfisk övertog 4,1 miljoner kilogram fisk (därav 3,5 miljoner kilogram sill) för 1,1 miljoner kronor. Härutöver mottog föreningen Sydkustfisk år 1954 från västkustbåtar 2,2 miljoner kilogram fisk (praktiskt taget enbart torsk), vilka kvantiteter sålunda ej ingår i den av föreningen Väst kustfisk redovisade kvantiteten. År 1953 övertog föreningen Väst kustfisk 33,5 miljoner kilogram fisk till ett förstahandsvärde av 11,3 miljoner kronor och föreningen Sydkustfisk 5,8 miljoner kilogram till ett förstahandsvärde av 1,7 miljoner kronor. Nämnden påpekar i detta sammanhang att, med hänsyn till de tillämpade formerna för fiskinköp för export till centraliserade marknader, såsom överskott registreras även den fisk, som exporteras till sådana marknader. Föreningen Ost kustfisk har under år 1954 prisreglerat ett överskott av cirka 5,7 miljoner kilogram strömming mot drygt 4,5 miljoner kilogram år 1953.

Frågan om fortsatt prisreglering m. m.

Jordbruksnämndens överläggningar med berörda parter. I sin skrivelse meddelar jordbruksnämnden, att den vid överläggningar med representanter för vederbörande fiskarorganisationer samt sammanslutningar av fiskhandlare och saltsillhandlare m. fl. berett dessa tillfälle att framföra sina synpunkter på frågan om en fortsatt prisreglering på fisk efter utgången av budgetåret 1954/55. Överläggningar i ämnet har därjämte ägt rum med nämndens råd i prisregleringsfrågor på fiskets område.

Beträffande vad som förekommit vid dessa överläggningar anför jordbruksnämnden inledningsvis, att det från fiskarorganisationernas sida framhållits, att behov föreligger av en fortsatt prisreglering på fisk. Denna reglering innebär, bland annat, att nämnden, om förutsättningar därför föreligger, äger rätt att dels utvidga prisregleringen att omfatta foder- och konservströmming samt på sydkusten ilandförd makrill, horngädda och skrubba, dels ock genomföra prisreglering på torsk för ostkusten norr om Blekinge enligt det för väst- och sydkusten gällande systemet. Föreningen Väst kustfisk har vid överläggningarna förutskickat, att kostnads- och lönsamhetsutvecklingen inom fisket kan komma att senare under året motivera en framställning till nämnden om höjda minimipriser på västkustfisk. Vidare har prisregleringsföreningarna anhållit, att de även under nästa budgetår skall få åtnjuta räntefrihet för halva beloppet av de till dem utlämnade statslånen. Fiskarorganisationerna har föreslagit, att förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m. skall förlängas att gälla till och med den 30 juni 1956, därest 1951 års fiskhandelsutrednings förslag angående handelsregleringen av fisk icke blir föremål för slutlig behandling före den 30 juni 1955. Vad angår regleringen

av importen och exporten av fisk har organisationerna förordat en förlängning på ett år av gällande förordningar i ämnet i avvaktan på de förslag, som 1954 års fiskeriutredning kan komma att framlägga. Fiskarorganisationerna på västkusten har dessutom anhållit om sådan ändring av importförordningen (1953: 372), att de av förordningen omfattade fiskslagen skall utökas att omfatta även piggvar, slätvar och äkta tunga. Till nu nämnda anhållan har sydkustfiskets organisationer anslutit sig. Organisationerna på väst- och sydkusten har vidare hemställt, att införselavgift skall fastställas att utgå på fiskfiléer. Föreningen Väst kust fisk har därjämte anhållit, att även islandssill skall beläggas med införselavgift samt att prisreglering genom fastställande av minimipriser skall anordnas på denna vara. Bohusläns islandsfiskares förening har slutligen anhållit, att stödet till islandssillfisket år 1955 skall ske i sådan form, att till föreningen utbetalas för islandssill influtna regleringsavgifter att fördelas efter de normer, varom överenskommelse senare kan träffas.

Jordbruksnämnden meddelar även, att färskfiskhandelns representanter i stort sett, liksom tidigare, vitsordat lämpligheten av det nuvarande prisregleringssystemet. De har vidare bestämt avstyrkt nyssnämnda framställning från fiskarna om viss ändring av importförordningen. Från saltsillhandelns sida har man — i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutredning — icke nu velat förorda någon ändring av systemet. Företrädarna för såväl saltsillhandeln som konservindustrien har avstyrkt föreningen Väst kust fiskets förslag om prisreglering och införselavgift på islandssill.

Jordbruksnämnden upplyser, att nämndens råd för prisregleringsfrågor på fiskets område den 24 januari 1955 enhälligt uttalat sig för de av nämnden i det följande avgivna förslagen med undantag av att en rådsledamot tillstyrkt den av fiskarna gjorda framställningen om viss ändring av införsel förordningen.

Jordbruksnämndens förslag. För egen del anför jordbruksnämnden i sin skrivelse, att den funnit övervägande skäl tala för att det nuvarande systemet för prisregleringen på fisk skall bibehållas jämväl under budgetåret 1955/56. Även om det senaste årets relativt goda avsättningsmöjligheter för fisk sannolikt kommer att bestå även under nästa budgetår, synes dock visst behov av prisskydd för fiskarna föreligga. Grunderna för detta prisskydd bör enligt nämnden bibehållas i huvudsak oförändrade i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings översyn av riktlinjerna för prisregleringen på fiskets område.

Med hänsyn till prisregleringsverksamhetens omfattning tillstyrker jordbruksnämnden, att regleringsföreningarna även under nästa budgetår skall få disponera hela det dem tillerkända statliga lånekapitalet, däribland de föreningen Väst kust fisk och föreningen Sydkust fisk beviljade krediterna. Nämnden anser, att en plan för de egentliga lånens amortering bör fastställas först längre fram, sedan föreningarna själva hunnit bilda erforderligt kapital för rörelsens bedrivande. Vidare påpekar nämnden, att möjligheter-

na för föreningarna att framdeles amortera statslånen väsentligt underlättats genom tillkomsten av förordningen den 19 februari 1954 (nr 71) om rätt att vid taxering för inkomst njuta avdrag för belopp, som tillförts vissa för prisreglering bildade stiftelser, m. m. (däribland Västkustfisks och Syd-kustfisks konjunkturutjämningsfonder).

I fråga om den av regleringsföreningarna begärda räntefriheten för statslånen erinrar jordbruksnämnden om att föredragande statsrådet i propositionen 1953: 197 ansett sig böra förorda, att föreningarna — i avvaktan på resultatet av en utredning rörande riktlinjerna för prisregleringen på fiskets område — för budgetåret 1953/54 skulle bibehållas vid förmånen att vara befriade från att betala ränta på lånens halva belopp. Enligt uttalande av föredragande statsrådet i propositionen 1954: 121 bör i avvaktan på närmare utredning i ämnet samma bestämmelser gälla jämväl för budgetåret 1954/55. Med hänsyn härtill anser nämnden skäl föreligga, att föreningarna skall komma i åtnjutande av samma förmån även under nästa budgetår.

Beträffande prisregleringens finansiering framhåller jordbruksnämnden, att den i sin förra året avlämnade skrivelse om fiskprisregleringen uttalade, bland annat, att den behållning av inemot 6 miljoner kronor, som vid årsskiftet 1953/1954 förelåg på prisregleringsverksamheten, fick anses utgöra en nödvändig säkerhet för bestridande av de utgifter av kanske ännu större storleksordning, som kunde bli erforderliga i händelse av tillstötande svårigheter med avsättningen av fisk eller för täckande av förluster på kreditförsäljningen, samt att föredragande statsrådet i propositionen 1954: 121 i princip anslöt sig till detta uttalande. Nämnden anser nu, att i prisregleringskassan för fisk inestående medel även i fortsättningen bör reserveras för angivna extraordinära ändamål. Enligt nämndens mening erfordras sålunda för prisregleringens upprätthållande allttjämt bemyndigande att upptaga regleringsavgifter efter i huvudsak samma grunder som för närvarande. I detta sammanhang erinrar nämnden om att Kungl. Maj:t genom beslut den 3 september 1954 bemyndigat nämnden att av de medel, som inestår i prisregleringskassan för fisk, till regleringsföreningarna på vissa i beslutet närmare angivna villkor utlämna lån för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar av fisk till utlandet.

Jordbruksnämnden anmäler härefter, att statens sakrevision i samband med en översyn av jordbruksnämnden och kommissionen för krisuppgifter på livsmedelsområdet föreslagit, att nämndens kostnader för kontroll och uppbörd av fiskregleringsavgifter på visst sätt skall bestridas av inkommande avgiftsmedel. Nämnden meddelar, att den avser att sedermera, efter överläggningar med fiskets organisationer, i särskild ordning redovisa sina synpunkter i denna fråga. I förevarande sammanhang anför nämnden här om i huvudsak följande.

Enligt 12 § förordningen 1952: 320 skall medel, som inflyter till nämnden genom upptagande av prisregleringsavgifter, enligt nämndens bestämmande användas för reglering av priset på fisk. Vissa uttalanden av föredragande departementschefen i propositionen 1950: 161 angående inrättande av statens jordbruksnämnd m. m. synes tyda på att detta stadgande --

som i sak överensstämmer med de vid tiden för propositionen gällande bestämmelserna — ej utgör hinder för att, såsom för närvarande sker, kostnaderna för nämndens lokalombud för prisregleringen på fisk bestrides av medel ur prisregleringskassan för fisk. Sakrevisionens förslag innebär, vad angår kostnaderna för kontroll och uppbörd av fiskregleringsavgifter, att av den personal, som för närvarande avlönas från anslaget till avlöningar för jordbruksnämnden, tre tjänstemän helt eller delvis skall avlönas och pensioneras m. m. av medel ur prisregleringskassan för fisk. Nämnden utgår från att nyssnämnda stadgande ej behöver ändras i händelse av förslagets genomförande.

I fråga om prisregleringen på strömming erinrar jordbruksnämnden om att de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna på ostkusten medgivitvis rätt att, envar inom sitt område, fastställa partiprisnoteringar för strömming, som avsättes på färskmarknaden inom landet. Av fiskförsäljningsförening sålunda fastställt partihandelspris får, med visst undantag beträffande försäljning till s. k. inlandsgrossist, icke underskridas vid försäljning till återförsäljare i och för dennes rörelse vare sig av den inom orten verksamma fiskförsäljningsföreningen eller av annan auktoriserad partihandlare med strömming. De auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna är vidare genom särskild av Kungl. Maj:t meddelad villkorsbestämmelse skyldiga att lämna partihandlare skälig rabatt på det av föreningen tillämpade partihandelspriset i orten. Storleken av denna rabatt får, såvida ej annat överenskommits mellan föreningen och köparen, enligt Kungl. Maj:ts beslut den 17 oktober 1952 i intet fall understiga 10 öre per kilogram för s. k. kustgrossist och 6 öre per kilogram för s. k. inlandsgrossist. Prissättningen på strömming i detaljhandelsledet är fri. I detta sammanhang upplyser nämnden, att den i maj 1954 hos näringsfrihetsrådet anhållit — därest nu angivna av nämnden utfärdade föreskrifter om förbud mot underskridande av partiprisnoteringar och om minimirabatter på strömming ansågs strida mot bestämmelserna i lagen den 25 september 1953 (nr 603) om motverkande i vissa fall av konkurrensbegränsning inom näringslivet — om medgivande att från och med den 1 juli 1954 tillämpa föreskrifterna. Som skäl härför anför nämnden därvid, bland annat, att föreskrifterna — såsom en följd av den monopolställning fiskförsäljningsföreningarna intar — tillkommit för att bereda den enskilda och konsumentkooperativa handeln möjlighet att på lika villkor med den fiskarägda konkurrera vid partiförsäljning av strömming samt att ett slopande av bestämmelserna utan garantier mot diskriminering därför skulle komma att försätta den icke fiskarägda handeln i ett gentemot fiskförsäljningsföreningarna ohållbart läge. Näringsfrihetsrådet lämnade den 22 juni 1954 fiskförsäljningsföreningarna det sökta medgivandet att gälla så länge förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m. i sin nuvarande huvudsakliga utformning äger fortsatt giltighet, dock längst till och med den 30 juni 1956.

Nyssnämnda förordning den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m., vars giltighetstid såsom tidigare nämnts utgår

den 30 juni 1955, föreslås av nämnden skola erhålla förlängd giltighet till och med den 30 juni 1956, för den händelse 1951 års fiskhandelsutrednings delbetänkande rörande auktorisationsfrågan icke hinner bli föremål för slutlig behandling före utgången av innevarande budgetår.

I fråga om fladensillfisket erinrar jordbruksnämnden om att den i sitt år 1953 avgivna förslag om prisregleringen på fiskets område under budgetåret 1953/54 förklarade sig ha för avsikt att, därest förhållandena icke föranledde till annat, under de närmaste åren dels upprätthålla förbud mot försäljning av islandssill, dock längst till och med utgången av september, dels inställa importlicensgivningen för annan beredd sill än islandssill under den tid, försäljningsförbudet gällde. I likhet med tidigare år har ifrågavarande åtgärder även tillgripits under år 1954 för att trygga avsättningen av fladensill. Huruvida tidpunkten nu är inne för en avveckling av dylika ingripanden, får enligt nämndens mening upptagas till prövning senare efter överläggningar med av frågan berörda parter. Nämnden upplyser, att inköpen av fladensill för försäljning i saltat skick på den inhemska marknaden under år 1954 utgjort, uttryckt i färsk vikt, omkring 7 033 ton (cirka 156 000 lådor), innebärande en obetydlig ökning jämfört med år 1953. Nämnden anser det vidare alltjämt vara av betydelse, att så långt möjligt åtgärder beträffande kvalitetsförbättring och dylikt vidtages för att på längre sikt bibringa fladensillen en i förhållande till andra sillsorter ökad konkurrenskraft.

Vad angår de förut nämnda framställningarna av fiskets organisationer på västkusten om fortsatt stöd åt islandssillfisket uttalar jordbruksnämnden, att frågan om och under vilka former prisreglering för islandssill av 1955 års fångst kan komma att genomföras, bör bli beroende av senare överväganden inom nämnden, som därvid förutsätter, att givna bemyndiganden innefattar rätt för nämnden att genomföra en dylik reglering. Prisregleringen av svenskfångad islandssill av 1954 års fångst har skett i huvudsaklig överensstämmelse med vissa av Bohusläns islandsfiskares förening och föreningen Västkustfisk godkända principer. Dessa har i stort sett inneburit, att föreningen Västkustfisk för svenskfångad islandssill av 1954 års fångst upprätthållit ett garantiprissystem, genom vilket fiskarna under vissa förutsättningar tillförsäkrats samma priser, som kontrakterats för sill av 1953 års fångst. En sådan anordning har möjliggjorts genom att av prisregleringsmedel tillskjutits 1 krona 47 öre per tunna sockersaltad och kryddad sill samt 1 krona 21 öre per tunna saltad sill. Nämnden upplyser vidare, att islandssillfisket, som starkt ökade under år 1953, minskat under år 1954. Antalet båtar, som år 1954 deltog i detta fiske, uppgick sålunda till 66 mot 78 år 1953. Fångstmängden minskade från 6 444 ton beredd vara år 1953 till cirka 4 600 ton år 1954 och fångstvärdet från 5,2 till 3,5 miljoner kronor.

III. Utrikeshandeln med fisk

Såsom framgår av den tidigare redogörelsen utgår giltighetstiden för förordningarna angående reglering av införseln och utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur den 30 juni 1955. Jordbruksnämnden föreslår, att dessa båda förordningar i avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete skall förlängas att gälla ytterligare ett år. Nämnden anser, att så bör ske, enär utredningen ej kan väntas slutföra sitt uppdrag före utgången av juni 1955.

Vad angår den fortsatta tillämpningen av *importregleringen* på fisk föreslår jordbruksnämnden, att regleringen skall anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som tillämpas under innevarande budgetår, i den mån senare överväganden i fråga om införselavgifter på fisk ej föranleder till annat. Nämnden lämnar i anslutning härtill en redogörelse för den hittillsvarande tillämpningen av importregleringen samt behandlingen av frågan om uttagande av införselavgifter. I fråga om importregleringen anför nämnden härvid bland annat följande.

Såsom framgår av den inledningsvis lämnade redogörelsen erfordras för införsel av fisk, fiskprodukter och skaldjur licens av jordbruksnämnden. Från införselregleringen har emellertid vid import från i huvudsak OEEC-området, med stöd av särskilda, av Kungl. Maj:t meddelade beslut, undantagits vissa, s. k. villkorligt frilistade varuslag, nämligen färsk helgeflundra, färsk ål, saltade torskfiskar (även torkade sådana), färsktorkad fisk med undantag av spillånga, rökt fisk, saltad, sockersaltad eller rökt fiskrom i tunnor, kaviar (störrom), ostron, musslor och andra slag av kräftdjur än hummer samt fisk- och skaldjurskonserver. Vid sin tillämpning av importregleringen har nämnden begagnat sig av såväl individuella som generella importlicenser. Systemet med individuella licenser innebär, att nämnden efter ansökan medger importör rätt att under begränsad tid från visst land införa fiskvaror av visst slag och till viss myckenhet eller värde. Den generella licensen utställes för import över särskilt angivna tullanstalter av viss fisk, köpt i fast räkning, och upptar varken kvantitet eller värde. Till skillnad mot den individuella licensen förlängs den generella licensen automatiskt, men den kan hävas med mycket kort varsel. Den generella importlicensen användes för vissa slag av färsk fisk och begagnas i lägen, då beträffande icke frilistad sådan fisk en kvantitativ begränsning av importen ej anses böra upprätthållas. Vid import av djupfrysad fisk eller annan lagringsvara och av fiskfiléer användes individuella licenser. Importen under år 1954 av frysa fiskfiléer har, såsom förut nämnts, väsentligt överstigit importen under tidigare år. Import har emellertid ej medgivits under de tider av året, då tillräcklig tillgång funnits på motsvarande svenskeredd vara.

Vid den löpande importlicenseringen bedömer jordbruksnämnden importbehovet av färsk fisk med ledning av, bland annat, rapporter beträffande tillförseln av och förstahandspriserna på svensk fisk. Vidare inhämtas för nämndens bedömanden synpunkter från de inom varje prisregleringsområde lokalt inrättade s. k. importråden, i vilka såväl fiskar- som handelsorganisationer är företrädde. I viktigare frågor sker samråd jämväl med fiskarnas organisationer i särskild ordning och med Sveriges färskfiskimportförening.

Under år 1954 har import av salt, kryddad eller sockersaltad sill med un-

dantag av islandssill icke medgivits under den tid — augusti och större delen av september — då förbud gällt mot försäljning av islandssill. Före förbudets ikraftträdande har — i likhet med tidigare år — anledning saknats att begränsa saltsillimporten. Sedan förbudet hävts och ingångna handelspolitiska åtaganden uppfyllts, har för importen av salt- och kryddsill (annan än islandssill) en viss begränsning vidtagits. Vad angår islandssill har, sedan vissa av nämnden våren 1954 uppställda förutsättningar visat sig föreligga, fri import medgivits, även om inköpen skett i annan ordning än mot förhandskontrakt.

Vad härefter gäller den hittillsvarande behandlingen av frågan om uttagande av införselavgifter erinrar jordbruksnämnden först om att i propositionerna 1953: 197 och 1954: 121 förutsatts att, intill dess översyn ägt rum av riktlinjerna för prisregleringen, möjligheten att uttaga import- och exportavgifter på fisk icke skall utnyttjas, såvida ej väsentligt ändrade förhållanden föranleder därtill. Vidare anför nämnden, att den i förra årets regleringsskrivelse anmälde, att den ämnade företaga särskilda undersökningar i syfte att utröna möjligheterna att för vissa fiskslag eller fiskvaror tillämpa en importreglering, baserad på införselavgifter i stället för kvantitativa begränsningar. Med hänsyn till de svårigheter, som redan då uppkommit att på ett nöjaktigt sätt kvantitativt importreglera frysta fiskfiléer, skulle dessa undersökningar enligt nämnden i första hand avse en avgiftsbeläggning av fiskfiléer. Frågan om införandet av införselavgifter för fisk har under år 1954 ytterligare aktualiserats av fiskarorganisationerna. Nämnden anför här- om bland annat följande.

Framställningar om, bland annat, uttagande av införselavgifter på fisk har gjorts av Svenska västkustfiskarnas centralförbund i skrift till jordbruksnämnden den 5 juni 1954 och av Sveriges fiskares riksförbund i en till nämnden för yttrande remitterad skrift den 14 september 1954. Närmast med anledning av de sålunda gjorda framställningarna har överläggningar den 29 september 1954 ägt rum inför representanter för nämnden med vissa av frågan berörda intressenter inom fisket och handeln. Härvid överenskoms på förslag av de vid sammanträdet närvarande representanterna för fiskarorganisationerna, att den fortsatta behandlingen av frågan skulle uppskjutas i avvaktan på överläggningar i ämnet inom ett rådgivande organ för importfrågor. Vid de nu hållna överläggningarna rörande den fortsatta regleringen på fiskets område har representanterna för västkustfisket som sin uppfattning framhållit, att utvecklingen av importen av frysta filéer innebär en sådan väsentlig ändring av förhållandena, som enligt direktiven skall utgöra en förutsättning för uttagande av införselavgifter.

Jordbruksnämnden upplyser, att den i december 1954 beslutat inrätta ett centralt rådgivande organ, som vid behov kan av nämnden kallas till sammanträden för överläggningar i frågor om tillämpningen av importregleringen på färska och frysta fiskvaror. Detta råd, som skall bestå av särskilt utsedda representanter för av importen berörda intressen — fiskare, handel, beredare och konsumenter — torde enligt nämnden komma att träda i verksamhet inom den närmaste tiden. Nämnden avser att, så snart överläggningar i frågan om införande av införselavgifter ägt rum inom det nyinrättade importrådet, för sin del upplaga frågan till övervägande och där-

efter till Kungl. Maj:t inkomma med den framställning i ämnet, vartill övervägandena kan föranleda.

Den av fiskorganisationerna på västkusten gjorda framställningen om sådan ändring av införselordningen för fisk (1953: 372), att förordningen skall utvidgas till att omfatta piggvar, slätvar och äkta tunga, anser sig jordbruksnämnden icke böra tillstyrka med hänsyn till den ringa omfattning, som det svenska fisket efter dessa fiskslag har i förhållande till marknadsbehovet, samt till att sådan fisk icke ansetts böra göras till föremål för prisreglering. I fråga om fångsten och importen härav anför nämnden följande.

Senast tillgängliga definitiva uppgifter rörande avkastningen av det svenska fisket avser år 1953. Fångsten sagda år utgjorde av piggvar 78 ton, av slätvar 82 ton samt av äkta tunga 52 ton eller tillhopa 212 ton. Förkrigsåret 1938 utgjorde fångsterna av dessa fiskslag totalt 230 ton och under åren 1948, 1949, 1950, 1951 och 1952 respektive 257, 262, 282, 246 och 211 ton. I fångstsiffrorna ingår även direktlandningar i utlandet, utgörande år 1938 cirka 30 ton och under efterkrigstiden i genomsnitt omkring 8 ton per år. Importen, som genom ändrad uppdelning i tullstatistiken kan redovisas först från och med år 1954, utgjorde detta år i fråga om piggvar och slätvar 753 ton samt i fråga om äkta tunga 279 ton eller tillhopa 1 032 ton.

För export av fisk och fiskprodukter fordras, såsom redan nämnts, i princip licens av jordbruksnämnden. Dessa varor är emellertid upptagna bland dem, som är föremål för s. k. villkorlig exportfrilistning. Detta innebär, att de under vissa förutsättningar tills vidare får exporteras utan särskild licens till länder och valutaområden inom det s. k. OEEC-området och dessutom till samtliga länder i Nord-, Mellan- och Sydamerika med undantag av Argentina. Bland de förutsättningar, som nämnden uppställt för frilistningen, märkes dels att denna får utnyttjas endast av affärsföretag, som är infört i svenskt firma-, förenings- eller aktiebolagsregister, dels att fisk, som exporteras, skall vara inköpt enligt gällande bestämmelser om reglering av handeln med fisk och om prisreglering beträffande fisk, dels ock att företag, som önskar utnyttja frilistningen, låter hos jordbruksnämnden registrera en förbindelse att iakttaga de för licensfriheten uppställda villkoren.

Jordbruksnämnden anför i sin skrivelse, att nämnden i sådana frågor, som är av intresse för hela den svenska fiskerinäringen eller eljest av mera allmän betydelse, inhämtar utlåtande från det s. k. *fiskexportrådet*. Härom anför nämnden följande.

Fiskexportrådet består av representanter för de olika fiskexportintressena — fiskarna, färskfiskhandlarna, salteriföretagen och konservindustrin — på västkusten (Göteborgs och Bohus län samt Halland), sydkusten (Skåne och Blekinge) samt ostkusten (de östra kustlandskapen i övrigt).

Rådet kallas av nämnden till sammanträde, bland annat, för att utröna olika exportönskemål inför förestående handelsavtalsförhandlingar, diskutera fördelning mellan olika kustområden av redan erhållna exportkontingenter i handelsöverenskommelser mellan Sverige och länder, där importen av fisk och fiskprodukter är centraliserad, samt rådgöra om olika möjligheter att främja och stödja fiskexporten i allmänhet. Behov har förelegat

av regelbundet återkommande sammanträden för behandling av uppkommande spörsmål.

Vad beträffar *exporten till främmande länder med centraliserad import* har denna koncentrerats till vissa organ, som under särskilda förutsättningar tillerkänts ensamrätt till exportlicenserna på ifrågavarande länder. Beträffande dessa organs sammansättning och de förutsättningar, som gäller för att exportlicenserna skall förbehållas dem, anför jordbruksnämnden följande.

För fisk från västkusten med undantag av skarpsill och de fiskslag i övrigt, som nämnden kan komma att bestämma, utställes exportlicenser för närvarande endast på föreningen Väst kustfisk. Såsom villkor för att föreningen ensam skall erhålla licenserna gäller, att föreningen skall, på sätt nämnden godkänner, bereda den enskilda exporthandeln (färskfiskhandeln och salteriföretagen) tillfälle att deltaga vid förhandlingar om avslut med den utländske köparen och i leveranserna på träffat avslut. När det gäller export av salt sill äger samverkan mellan fiskare och exporthandel rum inom ett särskilt organ, kallat exportutskottet för svensk saltsill. I detta fall utställes exportlicens på föreningen Väst kustfisk för exportutskottets räkning. Frågan om en fastare organisationsform för samarbetet mellan de olika exportintressena synes för närvarande icke vara aktuell.

För fisk från sydkusten med undantag för fiskslag, som nämnden kan komma att bestämma, beviljas under vissa förutsättningar exportlicenser tills vidare uteslutande den av fiskare och handel för den ifrågavarande exporten med nämndens godkännande bildade föreningen Sydsvensk exportfisk, förening u. p. a. Som förutsättning för att föreningen skall åtnjuta ensamrätt till licenser har, bland annat, föreskrivits att föreningen och dess verksamhet skall vara underkastad nämndens överinseende och att dess styrelse skall ha en opartisk ordförande, utsedd av nämnden. Vidare skall föreningens verksamhet bedrivas efter vissa av nämnden godkända riktlinjer. Föreningen skall vara skyldig att ställa sig till efterrättelse de beslut rörande medlemskap, styrelsens sammansättning, kvoteringar, stadgar, vinstutdelning och dylikt, som kan komma att meddelas av nämnden.

Allmänt har stadgats skyldighet för exportorganen att tillse, att allas berättigade intressen av att deltaga i exporten blir tillgodosedda och att exporten, om det finnes nödvändigt, fördelas mellan exportörerna enligt grunder, som fastställas av nämnden. Vidare har förutskickats, att företagen, om nämnden så finner angeläget, skall (exempelvis genom att utlysa särskilda exportauktioner) öppna möjligheter för exportörerna att inbördes tävla om exportleveranserna.

I detta sammanhang framhåller jordbruksnämnden, att behovet av ett organ motsvarande fiskexportrådet och av en centralisering utav fiskexporten till särskilda organ, såvitt gäller länder med centraliserad import, har bestyrkts vid upprepade tillfällen även under det gångna året. Enligt nämndens mening är det, om exportmöjligheterna skall kunna tillvaratagas rationellt, oundgängligen erforderligt att exporten även i fortsättningen skall kunna regleras i den omfattning, som nu sker.

Jordbruksnämnden erinrar härefter om att Kungl. Maj:t genom beslut den 21 maj 1954 bemyndigat nämnden att för bestridande av kostnaderna under budgetåret 1954/55 för den befattningshavare, som har till uppgift

att främja fiskexporten (statens fiskexportrepresentant), disponera ett belopp av högst 90 000 kronor, därav 60 000 kronor ur reservationsanslaget till Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. och återstoden ur clearingkassan för fisk. Även tidigare — alltsedan befattningen tillsattes genom Kungl. Maj:ts beslut den 6 november 1952 — har medel anvisats ur nyssnämnda reservationsanslag och clearingkassa för bestridande av kostnaderna för befattningen. Nämnden framhåller vidare, att den i tidigare sammanhang — senast i skrivelse den 24 augusti 1954 rörande anslagsäskandena för budgetåret 1955/56 — anhållit, att ett särskilt anslag skulle uppföras till bestridande av kostnaderna för fiskexportrepresentanten. Som skäl härför åberopar nämnden, att verksamheten i fråga kan beräknas bli av bestående art samt att de medel, som inestår på sagda reservationsanslag och clearingkassa, kan behöva disponeras för andra ändamål. Under hänvisning härtill hemställer nämnden nu, att ett särskilt anslag av 90 000 kronor skall för ifrågavarande ändamål uppföras å riksstaten för nästa budgetår. Till stöd för sin framställning anför nämnden följande.

De skäl, som talat för inrättandet av ifrågavarande befattning, gör sig otvivelaktigt gällande även under nästa budgetår. Vid de överläggningar, som nyligen hållits inom fiskexportrådet, har också understrukits vikten av att befattningen även i fortsättningen bibehålles. I samband därmed har inom exportrådet framhållits angelägenheten av att kostnaderna för befattningen bestrides genom ett särskilt anslag på riksstaten. Storleken av anslaget har nämnden beräknat till 90 000 kronor under förutsättning, att fiskexportrepresentanten tills vidare placeras i Förbundsrepubliken Tyskland med Bonn såsom stationeringsort. Av beloppet har beräknats 54 000 kronor till arvode jämte erforderliga ortstillägg m. m. och 36 000 kronor till resekostnader, expenser och övriga omkostnader. Nämnden erinrar i detta sammanhang om att Kungl. Maj:t den 30 december 1954 föreskrivit, bland annat, att fiskexportrepresentanten från och med den 1 januari 1955 tills vidare skall vara placerad i Bonn samt att han för uppdraget per år skall äga uppbära ett arvode av 28 500 kronor och ett prisutjämningsbidrag av 26 000 kronor.

Jordbruksnämnden framlägger härefter förslag i fråga om bestridandet av kostnaderna för *kvalitetskontrollen av fisk och fiskprodukter*. Inledningsvis erinrar nämnden om att Kungl. Maj:t den 21 maj 1954 föreskrivit, att ifrågavarande kostnader under innevarande budgetår, i den mån de icke kan täckas genom inflytande kontrollavgifter, skall till ett belopp av högst 50 000 kronor bestridas ur clearingkassan för fisk och fiskprodukter. Vidare anför nämnden,

Kvalitetskontrollen av fisk och fiskprodukter är dels obligatorisk, dels frivillig. Den obligatoriska kontrollen omfattar för export avsedd saltad och torkad fisk, fiskkonserver samt fiskfiléer ävensom för försäljning på hemmamarknaden avsedd salt strömming. Den av jordbruksnämnden inrättade frivilliga kontrollen omfattar på sydkusten ilandförd färsk torsk och sill, som blir föremål för export, ävensom på sydkusten framställda fiskfiléer, avsedda för försäljning inom landet. Sistnämnda kontroll inbegriper vidare på västkusten saltad fladsill och höstsill, som försäljes på den inhemska marknaden. Enligt nämndens uppfattning är den kvalitetskontroll,

som för närvarande upprätthålles på svenska fiskvaror, nödvändig för att varorna skall kunna hävda sig på marknaden. Såsom förut framhållits, kan en utbyggnad av den obligatoriska kontrollen att omfatta även frysta fiskfiléer för den inhemska marknaden sedermera visa sig erforderlig.

För bestridande av kostnaderna för kvalitetskontroll av annan fisk än för försäljning på hemmamarknaden avsedd salt strömming upptages kontrollavgifter av den, som begärt kontrollens utförande. Dessa avgifter förslår totalt sett ej till täckande av kostnaderna för kontrollen. Sålunda har inkomsterna i form av löpande kontrollavgifter understigit utgifterna för kvalitetskontrollen med, i runda tal, 18 000 kronor för budgetåret 1949/50, 41 000 kronor för budgetåret 1950/51, 47 000 kronor för budgetåret 1951/52, 39 000 kronor för budgetåret 1952/53 och 28 000 kronor för budgetåret 1953/54. Bortsett från budgetåret 1949/50, då konservkontrollen bekostades av medel, som tillskjutits i särskild ordning, belöper underskotten sig till väsentlig del på kvalitetskontrollen av konserver. För innevarande budgetår saknas möjlighet att nu beräkna det tillskott, som — utöver kontrollavgifterna — erfordras för kontrollens fullgörande. Storleken av detta tillskott är nämligen beroende av, bland annat, exportens omfattning och sammansättning. Ovissheten angående ifrågavarande förhållanden gör det ej heller möjligt att beräkna storleken av det tillskott, som erfordras för nästa budgetår. Nämnden har emellertid ansett sig kunna utgå från att behovet av tillskottsmedel för budgetåret 1955/56 ej kommer att överstiga 50 000 kronor.

Fiskexportrådet, som beretts tillfälle att yttra sig angående kvalitetskontrollens finansiering under nästa budgetår, har tillstyrkt, att — i den mån utgifterna för kontrollen ej kan bestridas av inkommande avgifter — clearingkassan för fisk skall tagas i anspråk för att täcka underskottet.

Jordbruksnämnden, som förklarar sig dela fiskexportrådets uppfattning, hemställer under åberopande av det anförda om bemyndigande att under nästa budgetår för kontrollens genomförande använda ett belopp av 50 000 kronor ur clearingkassan för fisk. I detta sammanhang upplyser nämnden, att, därest för innevarande budgetår anvisade medel ur clearingkassan i sin helhet anlitas, behållningen i kassan per den 1 juli 1955 kommer att uppgå till cirka 144 000 kronor.

Som förut nämnts, har *priskontrollnämnden* lämnat jordbruksnämndens förslag till regleringar på fiskets område under budgetåret 1955/56 i huvudsak utan erinran. Priskontrollnämnden har dock för sin del föreslagit, att prisregleringsavgiften för på västkusten och sydkusten ilandförd fisk samt för importfisk och saltad sill från och med den 1 juli 1955 och tills vidare skall sänkas och därvid uttagas med högst 3 procent av inköpsvärdet. Till stöd för sitt förslag anför priskontrollnämnden i huvudsak följande.

Ifrågavarande regleringsavgift, som fastställes av jordbruksnämnden och nu uppgår till 5 procent av inköpsvärdet, omfattade ursprungligen viss svenskfångad färsk och frusen fisk och sill samt importerad färsk fisk och sill. Därjämte utgick för på ostkusten ilandförd strömming avgift med 2 öre per kilogram. Efter juli månad 1950 har regleringen efter hand utökats till att omfatta även saltad sill, såväl importerad som svenskfångad, varjämte avgiften för strömming höjts till 4 öre per kilogram. Ändringarna föranleddes av att inflytande regleringsavgifter visade tendens att icke räcka till för att täcka de pristillägg, som utbetalades på uppkomna fångst-

överskott. Under tiden den 1 januari 1950—den 31 december 1954 har av uppköparna inbetalats prisregleringsavgifter till ett sammanlagt belopp av cirka 19,6 miljoner kronor. I pristillägg för uppkomna fångstöverskott har under samma tid utbetalats omkring 13,7 miljoner kronor. Behållningen i prisregleringskassan för fisk har under de fyra åren 1951—1954 ökat med respektive cirka 1,3, 1,7, 1,9 och 2,1 miljoner kronor eller sammanlagt omkring 7 miljoner kronor. Kassan har härigenom den 31 december 1954 nått en behållning av 8,3 miljoner kronor.

Enligt priskontrollnämndens mening har kassabehållningen nu nått sådan storlek, att ytterligare tillväxt i samma takt icke torde vara erforderlig. Därest den nyssnämnda regleringsavgiften för på västkusten och sydkusten ilandförd fisk samt för importerad fisk under år 1954 hade varit 3 procent i stället för 5 procent och för på ostkusten ilandförd strömming oförändrat 4 öre per kilogram, skulle det uppkomna överskottet ändock ha uppgått till närmare en halv miljon kronor. Erforderliga prisregleringsavgifter för täckande av utgifterna samt för fortsatt fondbildning synes sålunda kunna erhållas även efter en sänkning av avgifternas storlek.

Jordbruksnämndens framställning om särskilt anslag å riksstaten till bestridande av kostnaderna för fiskexportrepresentanten finner sig *statskontoret* icke böra tillstyrka i avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete samt med beaktande av, bland annat, de möjligheter, som torde föreligga att under nästkommande budgetår ur anslaget till Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. samt fiskclearingkassan disponera för ändamålet erforderliga medel. Statskontoret erinrar härvid om att å berörda anslag för närvarande finnes en reservation av 167 283 kronor samt att behållningen i fiskclearingkassan per den 1 juli 1955 av jordbruksnämnden beräknats uppgå till i runt tal 144 000 kronor.

IV. Föredraganden

Det svenska havsfiskets avkastning har under de senaste tre åren, med förhållandevis små växlingar i fångstmängden från år till år, varit omkring 10 procent högre än under de fyra närmast föregående åren och 65—70 procent högre än under åren närmast före det andra världskriget. Till följd av sjunkande priser på fisk och fiskprodukter, särskilt vid export, nedgick fångstvärdet åren 1949 och 1950 icke oväsentligt i förhållande till det ur fiskets synpunkt gynnsamma året 1948. För åren 1951 och 1952 redovisades åter stigande fångstvärden, vilken utveckling dock delvis får ses mot bakgrunden av den under samma tid stigande allmänna prisnivån inom landet. Trots en viss tillbakagång i fångstmängden blev fångstvärdet år 1953 i stort sett detsamma som år 1952. För år 1954 beräknas fångstvärdet åter ha ökat. Samtidigt har avsättningsförhållandena varit jämförelsevis tillfredsställande och endast obetydliga förändringar har skett i fråga om priserna på fiskets förnödenheter. Konsumtionen av fisk och fiskprodukter under år 1954 beräknas ha varit av i stort sett samma totala omfattning som under närmast föregående år. Marknadsutvecklingen inom landet har särskilt utmärkts av en stark ökning av efterfrågan på frysta fiskfiléer.

Även om det senaste årets relativt goda avsättningsmöjligheter för fisk sannolikt kommer att bestå under nästa år, synes dock, såsom statens jordbruksnämnd framhållit, övervägande skäl tala för att prisreglering på fisk skall bibehållas även under budgetåret 1955/56. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete torde prisregleringen under nämnda budgetår böra handhas i huvudsak på samma sätt som hittills, d. v. s. i enlighet med de uttalanden i ämnet, som gjorts av föredragande departementschefen i propositionen 1951: 81.

Prisregleringen är för närvarande grundad på förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m. Giltighetstiden för denna utgår den 30 juni 1955. I avvaktan på resultaten av 1954 års fiskeriutrednings arbete bör förordningen erhålla fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1956.

Av den redogörelse, som jordbruksnämnden lämnat rörande *k o s t n a d e r n a* för upprätthållandet av prisregleringen, framgår, att utbetalningarna av pristillägg och pristjämningsmedel för år 1954 liksom för åren 1951—1953 rätt avsevärt understigit summan av de under året influtna regleringsavgifterna. Behållningen av prisregleringsmedel uppgick sålunda den 1 januari 1955 till 8,3 miljoner kronor mot cirka 6 miljoner kronor vid ingången av år 1954. Därmed har prisregleringsmedlen nått ett sådant belopp, att det kan ifrågasättas, om icke avgifterna på sätt priskontrollnämnden föreslagit bör nedsättas. Emellertid torde avsevärda medel kunna behöva användas vid uppkommande avsättningssvårigheter eller för att täcka förluster på kreditförsäljningar. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutredning synes mig därför prisregleringsavgifter även under nästa budgetår böra kunna uttagas i den omfattning, som förekommit under de senare åren. Likaså torde prisregleringen under samma tid i princip böra bedrivas så, att medelsbehovet för att upprätthålla denna i huvudsak kan täckas av inflytande prisregleringsavgifter. I likhet med vad som gäller för innevarande budgetår torde ej heller under nästa budgetår hinder böra möta att — under särskilda förhållanden och på de villkor, som fastställts av Kungl. Maj:t — använda behållningen för lån till regleringsföreningarna för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar på export.

Med hänsyn till omfattningen av prisregleringsverksamheten förordar jordbruksnämnden, att prisregleringsföreningarna skall få disponera sina statslån och de krediter, för vilka staten ställt garanti, till deras fulla belopp jämväl under budgetåret 1955/56. Jag tillstyrker detta förslag. Prisregleringsföreningarna har vidare under de senaste budgetåren tills vidare varit befriade från skyldigheten att betala ränta å halva beloppet av beviljade statslån, medan för återstoden utgått ränta efter 3,5 procent. Såsom jordbruksnämnden framhållit, torde i avbidan på resultaten av 1954 års fiskeriutrednings arbete jämväl för budgetåret 1955/56 samma bestämmelser böra gälla.

Vad jordbruksnämnden anfört rörande åtgärder till skydd för fladen och islandssillfisket föranleder icke någon erinran från min sida.

Den anordning med centralisering av exporten till särskilda organ, vilken under några år tillämpats beträffande länder med centraliserad import, har även under det sistlidna året fungerat tillfredsställande. Såsom jordbruksnämnden anfört, synes det erforderligt att, för att rationellt tillvarata föreliggande exportmöjligheter, även under nästa budgetår reglera exporten i ungefär samma omfattning som för närvarande. Jag förordar därför, att exporten jämväl under budgetåret 1955/56 skall ordnas efter i huvudsak de grunder, som följts under innevarande budgetår.

För budgetåret 1954/55 har medgivits, att till kostnaden för en befattning såsom fiskexportrepresentant får tagas i anspråk högst 90 000 kronor, därav 60 000 kronor ur reservationsanslaget till Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. samt återstoden ur clearingkassan för fisk och fiskprodukter. Befattningshavaren är sedan den 1 januari 1955 stationerad i Bonn.

Liksom jordbruksnämnden anser jag, att behov av ifrågavarande befattning kommer att föreligga även i fortsättningen. Enär befattningshavaren fortfarande synes böra vara stationerad utomlands torde, likaledes i enlighet med jordbruksnämndens förslag, till täckande av kostnaderna för befattningen för budgetåret 1955/56 böra beräknas ett belopp av 90 000 kronor. Där emot kan jag i likhet med statskontoret icke förorda, att till bestridande av kostnaderna för befattningen skall anvisas ett särskilt anslag å riksstaten. Kostnaderna torde sålunda i likhet med vad nu är fallet böra bestridas dels ur reservationsanslaget till Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m., dels ur jordbruksnämndens clearingkassa för fisk och fiskprodukter. Då medelstillgången är relativt ringa i fiskclearingkassan, bör enligt min mening liksom för innevarande budgetår högst 30 000 kronor av beloppet bestridas ur denna samt återstoden ur nyssnämnda reservationsanslag.

Kostnaderna under innevarande budgetår för kvalitetskontroll av fisk och fiskprodukter bestrides i enlighet med beslut av 1954 års riksdag av inflytande kontrollavgifter jämte ett tillskott av högst 50 000 kronor ur clearingkassan för fisk och fiskprodukter. I enlighet med jordbruksnämndens förslag torde tillskottsmedlen även för budgetåret 1955/56 böra beräknas till högst 50 000 kronor att utgå ur clearingkassan.

Regleringen av importen och exporten av fisk och fiskprodukter sker för närvarande med stöd av, bland annat, förordningarna den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur (nr 372) samt angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. (nr 374). Båda förordningarnas giltighetstid utgår den 30 juni 1955. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings översyn av riktlinjerna för prisregleringen torde såsom jordbruksnämnden föreslagit

giltighetstiden för förordningarna böra förlängas för tiden till och med den 30 juni 1956. Även för nästa budgetår torde importregleringen böra anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som jordbruksnämnden tillämpar under innevarande budgetår.

I detta sammanhang har jordbruksnämnden erinrat om att i propositionen 1954: 121 liksom i propositionen 1953: 197 uttalats, bland annat, att — intill dess resultatet av nyssnämnda översyn föreligger — möjligheten att uttaga import- och exportavgifter på fisk icke bör utnyttjas, såvida ej väsentligt ändrade förhållanden föranleder därtill. Någon ändring härutinnan är jag icke beredd att förorda, utan samma föreskrift torde böra gälla även för nästa budgetår. Med hänsyn till utvecklingen under senare tid utesluter detta emellertid icke, att bland annat den från fiskarhåll väckta frågan om införande av införselavgifter på fiskfiléer kan tagas upp till övervägande.

I enlighet med det anförda har inom jordbruksdepartementet utarbetats förslag till dels *förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m.*, dels *förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur*, dels ock *förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.* Förslagen torde böra föreläggas riksdagen till antagande.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

A. antaga förut omförmälda förslag till

1) förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m.,

2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur, och

3) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.; samt

B. medgiva, att för tiden till och med den 30 juni 1956 reglering av priserna på fisk ävensom av importen och exporten av fisk av vissa slag jämte därmed sammanhängande frågor må anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med vad som förordats i det föregående.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Ulla B. Silén

Antal fiskare vid saltsjöfisket åren 1935—1953

(Index-tal: 1935/39 = 100) ·

År	Ostkusten (norr om Blekinge)				Sydkusten (Blekinge och Skåne)			
	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal
1935/39	4 580	7 437	12 017	100	2 480	1 128	3 608	100
1940/44	5 432	6 921	12 353	103	2 558	1 409	3 967	110
1945	5 896	6 373	12 269	102	2 817	1 492	4 309	119
1946	5 528	6 168	11 696	97	2 756	1 423	4 179	116
1947	5 250	6 047	11 297	94	2 606	1 328	3 934	109
1948	4 926	6 099	11 025	92	2 597	1 236	3 833	106
1949	4 673	6 100	10 773	90	2 532	1 335	3 867	107
1950	4 306	5 818	10 124	84	2 452	1 268	3 720	103
1951	3 947	5 722	9 669	80	2 320	1 175	3 495	97
1952	3 771	5 598	9 369	78	2 199	1 103	3 302	92
1953	3 616	5 598	9 214	77	2 068	1 136	3 204	89

År	Västkusten (Hallands län, Göteborgs o. Bohus län)				Samtliga kuststräckor			
	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal
1935/39	6 586	1 406	7 992	100	13 646	9 971	23 617	100
1940/44	6 749	1 247	7 996	100	14 739	9 577	24 316	103
1945	7 321	1 203	8 524	107	16 034	9 068	25 102	106
1946	7 210	1 343	8 553	107	15 494	8 934	24 428	103
1947	7 211	1 224	8 435	106	15 067	8 599	23 666	100
1948	7 230	1 245	8 475	106	14 753	8 580	23 333	99
1949	7 185	1 275	8 460	106	14 390	8 710	23 100	98
1950	7 051	1 231	8 282	104	13 809	8 317	22 126	94
1951	7 017	1 200	8 217	103	13 284	8 097	21 381	91
1952	6 874	1 140	8 014	100	12 844	7 841	20 685	88
1953	6 770	1 137	7 907	99	12 454	7 871	20 325	86

Anm. Uppgifterna är hämtade från den officiella fiskeristatistiken. Enligt instruktionen för statistikinsamlarna skall som yrkesfiskare anses person, som har sin huvudsakliga inkomst av fisket. Lokala skiljaktigheter förekommer emellertid i fråga om gränsdragningen mellan yrkes- och binäringsfiskare.

Antal fiskebåtar åren 1935/39, 1940/44 och 1948—1953

År	Däckade båtar med motor						Öppna båtar med motor				Öppna och däckade båtar utan motor	Samtliga båtar
	Hkr					Summa	Hkr			Summa		
	1—10	11—30	31—90	91—150	> 150		1—5	6—10	> 10			
Ostkusten												
1935/39	..	..	..	..	..	388	..	..	..	4 636	8 271	13 295
1940/44	..	..	..	..	..	625	..	..	..	4 804	8 221	13 650
1948.....	938	398	6	1	0	1 343	3 209	1 581	89	4 879	7 182	13 404
1949.....	894	486	15	1	0	1 396	3 222	1 540	90	4 862	7 105	13 353
1950.....	853	557	24	1	0	1 435	3 186	1 430	98	4 714	6 847	12 996
1951.....	799	607	34	0	1	1 441	3 170	1 477	131	4 778	6 532	12 751
1952.....	689	626	24	1	0	1 340	3 103	1 517	137	4 757	6 033	12 130
1953.....	731	630	25	1	0	1 387	3 045	1 591	159	4 795	5 744	11 926
Sydkusten												
1935/39	..	..	..	..	..	749	..	..	..	459	1 554	2 762
1940/44	..	..	..	..	..	811	..	..	..	558	1 507	2 876
1948.....	322	302	108	26	0	758	574	68	0	642	1 485	2 885
1949.....	312	304	117	38	0	771	577	103	11	691	1 389	2 851
1950.....	315	296	124	36	0	771	577	94	10	681	1 344	2 796
1951.....	307	302	128	39	1	777	536	133	5	674	1 257	2 708
1952.....	312	309	135	39	1	796	551	159	7	717	1 353	2 866
1953.....	309	295	127	45	1	777	608	160	14	782	1 328	2 887
Västkusten												
1935/39	..	..	..	..	..	1 345	..	..	..	496	2 221	4 062
1940/44	..	..	..	..	..	1 301	..	..	..	769	2 422	4 492
1948.....	443	217	346	325	109	1 440	602	232	48	882	2 440	4 762
1949.....	455	212	352	323	129	1 471	622	223	13	858	2 479	4 808
1950.....	452	170	356	322	163	1 463	689	262	12	963	2 551	4 977
1951.....	404	189	345	328	226	1 492	699	275	13	987	2 557	5 036
1952.....	408	206	333	293	203	1 443	688	286	21	995	2 462	4 900
1953.....	430	190	328	272	226	1 446	692	277	26	995	2 308	4 749
Samtliga kuststräckor												
1935/39	..	..	..	..	..	2 482	..	..	..	5 591	12 046	20 119
1940/44	..	..	..	..	..	2 736	..	..	..	6 130	11 380	20 246
1948.....	1 703	917	460	352	109	3 541	4 385	1 881	137	6 403	11 107	21 051
%	48,1	25,9	13,0	9,9	3,1	100,0	68,5	29,4	2,1	100,0		
1949.....	1 661	1 002	484	362	129	3 638	4 421	1 866	114	6 401	10 973	21 012
%	45,7	27,5	13,3	10,0	3,5	100,0	69,1	29,1	1,8	100,0		
1950.....	1 620	1 023	504	359	163	3 669	4 452	1 786	120	6 358	10 742	20 769
%	44,2	27,9	13,7	9,8	4,4	100,0	70,0	28,1	1,9	100,0		
1951.....	1 510	1 098	507	367	228	3 710	4 405	1 885	149	6 439	10 346	20 495
%	40,7	29,6	13,7	9,9	6,1	100,0	68,4	29,3	2,3	100,0		
1952.....	1 409	1 141	492	333	204	3 579	4 342	1 962	165	6 469	9 848	19 896
%	39,4	31,9	13,7	9,3	5,7	100,0	67,1	30,3	2,6	100,0		
1953.....	1 470	1 115	480	318	227	3 610	4 345	2 028	199	6 572	9 476	19 658
%	40,7	30,9	13,3	8,8	6,3	100,0	66,1	30,9	3,0	100,0		

Saltsjöfiskets avkastning, fördelad på olika fångstområden, mängd, värde samt procentuell fördelning åren 1935—1954

År	Ostkusten		Sydkusten		Västkusten		Totalfångst		Därav ilandfört i utrikes hamnar ²	
	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%
	Fångstmängd									
1935/39	31,9	27	11,9	10	75,6	63	119,4	100	14,8	12
1940/44	37,0	31	19,3	16	64,1	53	120,4	100	1,7	1
1945	35,3	23	23,7	16	93,6	61	152,6	100	6,7	4
1946	29,4	18	18,0	11	113,5	71	160,9	100	13,0	8
1947	22,2	14	19,7	13	114,0	73	155,9	100	10,1	6
1948	25,2	14	26,6	14	132,6	72	184,4	100	12,9	7
1949	27,3	15	32,9	18	122,2	67	182,4	100	18,1	10
1950	27,8	15	27,7	15	131,2	70	186,7	100	24,5	13
1951	27,8	15	28,6	16	126,3	69	182,7	100	19,0	10
1952	27,6	13	32,0	16	144,4	71	204,0	100	28,8	14
1953	29,3	15	32,7	16	135,3	69	197,3	100	30,7	16
1954 ¹	31,0	16	30,5	15	137,5	69	199,0	100	28,5	14

År	Ostkusten		Sydkusten		Västkusten		Totalfångst		Därav ilandfört i utrikes hamnar ²	
	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%
	Fångstvärde									
1935/39	8,3	28	3,7	13	17,6	59	29,6	100	3,1	10
1940/44	26,3	31	13,5	16	45,8	53	85,6	100	0,3	0
1945	29,3	26	16,4	14	67,7	60	113,4	100	7,0	6
1946	22,9	25	10,3	11	59,5	64	92,7	100	10,1	11
1947	20,4	23	11,2	12	58,4	65	90,0	100	5,1	6
1948	23,6	20	16,1	14	75,6	66	115,3	100	5,9	5
1949	22,7	22	16,1	15	65,5	63	104,3	100	6,8	7
1950	22,6	22	14,8	15	64,2	63	101,6	100	8,8	9
1951	24,9	23	16,4	15	67,7	62	109,0	100	8,7	8
1952	24,4	20	18,4	15	79,2	65	122,0	100	11,0	9
1953	24,7	20	20,3	17	76,6	63	121,6	100	10,8	9
1954 ¹	27,0	21	21,0	17	79,0	62	127,0	100	12,0	9

¹ Siffrorna är uppskattade.

² Skrapfisk är icke inkluderad.

Anm. Avrens är inkluderad i fångstmängdsuppgifterna för åren 1949—1954, men däremot icke för åren 1935—1948. Det beräknade totala avrenset har för åren 1945, 1946, 1947 och 1948 utgjort resp 7,5, 8,8, 8,9 och 9,5 milj. kg.

Genomsnittliga fiskarepriser och minimipriser på fisk under tiden juli 1950 – september 1954, öre/kg

Tid	Västkusten										Sydkusten						Genomsnittet av partinoteringar på strömming i Stockholm ⁶
	Genomsnittliga fiskarepriser ¹					Minimipriser ²					Genomsnittliga fiskarepriser		Minimipriser ³				
	All fisk ²	Sill	Torsk	Makrill	Annan fisk ²	Sill nr 1 ⁴	Sill nr 3 ⁴	Torsk nr 1	Torsk nr 2	Makrill (ej liten)	Sill	Torsk	Sill nr 1	Sill nr 3	Torsk nr 1	Torsk nr 2	
<i>1950</i>																	
3:e kv.	50,0	36,9	58,6	63,0	76,5	47 (36)	22	50	35	40	46,1	34,6	45	20	39	30	92,0
4:e kv.	51,2	33,5	89,0	40,8	88,7	44 (31)	22	50	35	40	52,6	47,4	45	20	39	30	100,8
<i>1951</i>																	
1:a kv.	47,9	33,7	69,3	39,1	85,7	40 (30)	27	50	35	40	52,3	42,4	45	20	42	38	101,2
2:a kv.	60,6	37,1	68,1	48,6	77,4	40 (30)	27	55	45	40	45,7	39,0	45	20	42	38	107,7
3:e kv.	53,7	42,1	78,3	68,0	98,3	53 (42)	28	55	45	40	51,1	41,9	55	20	42	38	108,0
4:e kv.	53,4	37,9	103,3	57,5	99,9	53 (42)	28	55	45	40	51,8	53,2	55	20	42	38	113,6
<i>1952</i>																	
1:a kv.	44,7	34,5	72,6	41,0	90,2	47 (31)	36 (20)	55	45	40	54,2	48,1	65	55	49	46	111,0
2:a kv.	66,8	45,8	76,3	56,0	80,1	47 (31)	36 (13)	63	53	50	51,5	44,4	65	55	49	46	113,7
3:e kv.	60,3	43,8	74,6	66,5	95,7	56 (45)	36 (31)	63	53	50	49,6	48,4	65	55	49	46	122,8
4:e kv.	55,3	36,9	94,2	74,6	95,9	53 (39)	36 (27)	63	53	50	55,2	53,8	65	55	49	46	106,1
<i>1953</i>																	
1:a kv.	53,3	33,6	84,3	102,1	98,3	49 (36)	36 (20)	63	53	50	47,8	49,9	65	55	49	46	102,1
2:a kv.	75,4	41,1	77,1	59,2	93,1	49 (36)	36 (20)	63	53	50	48,6	46,5	* 65	* 55	49	46	100,0
3:e kv.	64,0	44,7	76,3	79,6	101,2	56 (42)	36 (28)	63	53	50	51,4	50,9	65	55	49	46	122,6
4:e kv.	58,7	36,2	103,9	66,4	100,9	53 (45)	36 (28)	63	53	50	57,2	55,9	65	55	49	46	125,0
<i>1954</i>																	
1:a kv.	49,4	35,0	86,8	56,8	95,4	49 (36)	36 (20)	63	53	50	68,2	60,3	65	55	49	46	120,1
2:a kv.	75,9	38,6	74,1	69,0	92,7	49 (36)	34 (20)	63	53	50	44,3	46,5	65	55	49	46	100,0
3:e kv.	67,4	43,6	81,8	91,4	91,8	56 (42)	36 (28)	63	53	50	54,1	50,4	65	55	49	46	117,7

¹ Uppgifterna avser försäljningen vid fiskauktionerna i Göteborg, Gravarne, Smögen, Lysekil och Strömstad.

² Skarpsill och skaldjur ej medtagna.

³ Minimipriserna på sill och makrill avser orensad vara; minimipriserna på torsk avser rensad vara med huvud.

⁴ Avser minimipriser vid försäljning på s. k. första auktion (för alla köpare). Inom parentes har angivits minimipriset vid försäljning på s. k. andra auktion (för exportörer och beredare).

⁵ Fr. o. m. andra kvartalet 1953 gäller ett gemensamt minimipris av 58 öre för sill, som ilandföres i Blekinge.

⁶ Partinoteringen på strömming är det pris, som producentföre-

ningen fastställt att gälla vid försäljning till återförsäljare i och för dennes rörelse, och är sålunda ej jämförbart med de i kolumnerna redovisade fiskarepriserna.

Anm. 1. Såväl de genomsnittliga fiskarepriserna som minimipriserna inkluderar i förekommande fall exempelvis auktionsavgifter och fiskarens andel i lädkostnaden.

Anm. 2. Viss korrigering har i tablan skett av de i Bilaga 1 till prop. 1954:121 fr. o. m. 3:e kvartalet 1952 angivna fiskarepriserna på sill på västkusten och av partinoteringen på strömming i Stockholm för 3:e kvartalet 1953.

**Utrikeshandeln med fisk, fiskrom, ostron och kräftdjur samt fiskkonserver omfattande
stat. nr 27—63 och 315—317**

År	Utförsel				Införsel			Differens Utförsel- överskott (+) Införsel- överskott (-)
	Kommersiell export		Direkt- land- ningar i utlan- det ²	Sum- ma ²	Kommersiell import		Sum- ma	
	(fisk m. m.) stat.nr 27—63	(fiskkon- server) stat.nr 315—317			(fisk m. m.) stat.nr 27—63	(fiskkon- server) stat.nr 315—317		
	Miljoner kilogram							
1935/39.	25,6	0,8	14,8	41,2	50,2	1,4	51,6	- 10,4
1940/44.	5,6	0,2	1,7	7,5	11,7	0,3	12,0	- 4,5
1945....	6,8	—	6,7	13,5	16,8	0,2	17,0	- 3,5
1946....	34,1	2,4	13,0	49,5	28,4	0,7	29,1	+ 20,4
1947....	17,6	2,5	10,1	30,2	30,1	1,2	31,3	- 1,1
1948....	47,8	1,4	12,9	62,1	28,5	0,7	29,2	+ 32,9
1949....	46,2	2,2	18,1	66,5	23,5	0,8	24,3	+ 42,2
1950....	35,5	2,7	24,5	62,7	26,8	1,5	28,3	+ 34,4
1951....	51,1	1,7	19,0	71,8	31,1	1,2	32,3	+ 39,5
1952....	55,3	1,7	28,8	85,8	34,8	1,6	36,4	+ 49,4
1953....	48,1	1,1	30,7	79,9	36,2	2,0	38,2	+ 41,7
1954 ¹ ...	52,7	2,2	28,5	83,4	34,2	2,3	36,5	+ 46,9
	Miljoner kronor							
1935/39.	8,0	1,1	3,1	12,2	23,1	2,4	25,5	- 13,3
1940/44.	2,9	0,2	0,3	3,4	10,5	1,6	12,1	- 8,7
1945....	4,1	0,2	7,0	11,3	19,6	1,3	20,9	- 9,6
1946....	25,6	5,4	10,1	41,1	32,2	4,3	36,5	+ 4,6
1947....	17,7	7,4	5,1	30,2	30,6	5,2	35,8	- 5,6
1948....	33,6	4,9	5,9	44,4	29,7	2,5	32,2	+ 12,2
1949....	23,0	5,7	6,8	40,5	21,7	2,9	27,6	+ 12,9
1950....	23,5	7,6	8,8	39,9	29,9	6,5	36,4	+ 3,5
1951....	33,8	5,6	8,7	48,1	37,4	5,8	43,2	+ 4,9
1952....	38,9	5,5	11,0	55,4	47,1	6,8	53,9	+ 1,5
1953....	34,2	3,6	10,8	48,6	50,0	8,7	58,7	- 10,1
1954 ¹ ...	35,1	7,7	12,0	54,8	54,6	11,2	65,8	- 11,0

¹ Siffrorna är preliminära.

² Skrapfisk är icke inkluderad. Direktlandningar av skrapfisk uppgick i milj. kg till år 1950 3,9, år 1951 2,5, år 1952 3,6, år 1953 2,4 och år 1954 7,8.

Bilaga 6

Prisutvecklingen på vissa förnödenheter för fisket

(Indextal 1946 = 100)

År	Skarpsilltrål 70 fot		Trålwire 1 ^{1/4} 42 tr		Silltrålnät 1 ^{3/15} 42 tr		Snörpvnät 2 ^{3/8} 17 tr	
	Kronor per st	Indextal	Kronor per m	Indextal	Kronor per kg	Indextal	Kronor per kg	Indextal
1938.....	400	67	0,45	60	4,30	54	6,60	51
1939.....	350	58	0,57	76	4,81	60	7,08	55
1940/45 ..	550	92	0,67	89	7,42	93	11,47	89
1946.....	600	100	0,75	100	7,97	100	12,92	100
1947.....	600	100	0,75	100	7,97	100	12,92	100
1948.....	775	129	0,95	127	10,71	134	15,06	117
1949.....	775	129	0,95	127	11,05	139	15,75	122
1950.....	840	140	1,10	147	12,82	161	18,30	142
1951.....	1 192	199	1,25	167	16,32	205	24,41	189
1952.....	1 155	193	1,35	180	15,85	199	23,85	185
1953.....	1 155	193	1,20	160	15,20	191	23,70	183
1954.....	1 155	193	0,95	127	15,20	191	23,40	181

År	Snurrevadståg Tross om 50 kg		Strömmingssköte; 7 200 × 300 × 19 × × 60/6		Brännolja 0-zon		1/2-låda	
	Kronor per kg	Indextal	Kronor per st	Indextal	Öre per liter	Indextal	Kronor per st	Indextal
1938.....	1,00	29	137	33	11,2	77	..	—
1939.....	1,10	31	137	33	11,7	81	..	—
1940/45 ..	2,85	81	306	75	73,3	505	..	—
1946.....	3,50	100	410	100	14,5	100	1,60	100
1947.....	3,50	100	411	100	14,8	102	1,75	109
1948.....	3,25	93	415	101	17,9	123	1,85	116
1949.....	3,85	110	429	105	17,4	120	1,75	109
1950.....	4,15	119	432	105	19,8	137	1,75	106
1951.....	4,94	141	478	116	23,1	159	2,90	181
1952.....	4,85	139	493	120	23,2	160	2,95	184
1953.....	4,12	118	470	115	22,7	157	2,40	150
1954.....	3,58	102	486	119	21,8	150	2,50	156

Anm. Priset på is på västkusten har 1946—1954 varit oförändrat 32 kronor 10 öre per ton

Tablå över inkomster (prisregleringsavgifter m. m.) och utgifter för prisregleringen på fisk under tiden
15/4¹ 1946—31/12 1954, allt i kronor

Tid	Västkusten		Sydkusten		Ostkusten (strömning)		Importfisk	Överfört från clearingkassan för fisk
	Prisregleringsavgifter	Utgifter	Prisregleringsavgifter	Utgifter	Prisregleringsavgifter	Utgifter	Prisregleringsavgifter	
		Pristillägg		Pristillägg		Utbetalt för prisutjämn. ³		
15/4 ¹ —31/12 1946.....	1 117 780: 21	1 276 724: 82	124 086: 57	80 276: 72	113 425: 88	—	80 167: 09	1 000 000: —
1/1—31/12 1947.....	1 699 532: 08	1 507 945: 02	196 826: 53	224 512: 86	191 648: 54	140 726: —	295 221: 73	
1/1—31/12 1948.....	2 239 833: 72	1 949 812: 46	381 401: 55	8 323: 68	245 834: 98	132 597: —	240 298: 87	
1/1—31/12 1949.....	2 900 733: 09	1 928 838: 41	306 089: 17	292 115: 77	254 064: 84	831 289: 46	247 384: 72	
1/1—31/12 1950.....	1 546 655: 26	2 560 254: 65	225 914: 41	581 793: 96	236 396: 81	485 874: 74	324 952: 84	
1/1—31/12 1951.....	2 026 991: 10	1 441 531: 28	314 686: 10	138 400: 72	310 511: 65	525 000: —	836 301: 45	
1/1—31/12 1952.....	2 152 916: 51	1 713 595: 81	488 978: 85	145 048: 07	448 015: 42	800 000: —	1 326 222: 23	
1/1—31/12 1953.....	2 309 384: 26	1 757 128: 95	528 363: 87	214 768: 99	534 310: 05	800 000: —	1 352 397: 96	
1/1—31/12 1954.....	2 323 216: 67	*1 570 000: —	512 834: 04	157 717: 72	501 155: 91	800 000: —	1 322 794: —	
		Omkostnader		Omkostnader		Omkostnader		
15/4 ¹ 1946—31/12 1954....		218 693: 34		64 611: 21		3 154: 80		
Summa	17 417 042: 90	15 924 524: 74	3 079 179: 09	1 907 569: 70	2 835 864: 08	4 518 642: —	6 025 740: 89	1 000 000: —
Behållning (+) resp. underskott (—)	+ 1 492 518: 16		+ 1 171 609: 39		— 1 683 277: 92			
				+ 8 006 590: 52				
Ränteinkomst under 1952—1954				314 731: 69				
				+ 8 321 322: 21				

¹ Beträffande strömmingsregleringen 1/4.

² Beloppet är preliminärt.

³ Bortsett från fonder å tillhoppa 543 168 kronor, vilka vid regleringssystemets införande ställts till ostkustens förfogande för prisutjämningsbidrag och sedermera helt åtgått.

Anm. Beloppen i kolumnerna »prisregleringsavgifter» avser under respektive år *faktiskt influtna* inkomster, medan beloppen i kolumnerna »utgifter» avser de pristillägg, som *belöper på* respektive år.